

Ireneusz Miciuła

Polityka energetyczna Unii Europejskiej do 2030 roku w ramach zrównoważonego rozwoju

---

Studia i Prace Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania 42/2, 57-67

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ireneusz Miciuła*

Uniwersytet Szczeciński

POLITYKA ENERGETYCZNA UNII EUROPEJSKIEJ DO 2030 ROKU W RAMACH ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

STRESZCZENIE

Tematem artykułu jest zaprezentowanie najistotniejszych celów UE w polityce energetycznej do zrealizowania w perspektywie 2030 w kontekście zrównoważonego rozwoju państw członkowskich. Punktem wyjścia analizy jest ocena stanu sektora energetycznego w UE, bowiem cele i zadania w perspektywie 2030 wynikają z szeregu okoliczności i uwarunkowań sektora zaopatrzenia w energię. Przedstawione w opracowaniu strategiczne cele polityki klimatyczno-energetycznej UE ukazują niezbędne wyzwania dla wdrażania trwałego i zrównoważonego rozwoju w ramach analizowanego sektora będącego siłą napędową gospodarek świata.

Słowa kluczowe: zrównoważony rozwój, sektor energetyczny, polityka klimatyczno-energetyczna UE

Wprowadzenie

Energia to siła napędowa gospodarek świata¹. Dostęp do źródeł energii stanowi jeden z podstawowych czynników rozwoju gospodarczego. Związek ten ujawnił się podczas kryzysów naftowych w latach 70. XX w. Wówczas w świadomości społecznej zaistniał problem bezpieczeństwa energetycznego, który współcześnie powraca i jest jednym

---

* Adres e-mail: irekmic@wneiz.pl.

¹ http://europa.eu/legislation_summaries/energy/index_pl.htm (30.04.2015).

z głównych tematów dyskusji w krajach UE². Dodatkowo od tamtego okresu nastąpiły znaczne zmiany na rynkach energii i w uwarunkowaniach geopolitycznych, co spowodowało, że potrzeba działania na szczeblu UE jest obecnie silniejsza niż kiedykolwiek. W przeciwnym razie niemożliwe będzie osiągnięcie celów Unii w innych strategicznych obszarach, m.in. celów strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz Milenijnych Celów Rozwoju³. Pokazuje to, że problematyka energetyczna jest w zasadzie fundamentalna dla funkcjonowania nowoczesnych gospodarek. Dlatego polityka energetyczna musi być z jednej strony ambitna, konkurencyjna i długofalowa, a z drugiej strony musi być również rozsądna, przemyślana i korzystna dla wszystkich państw członkowskich. Istotne jest zatem, by UE podejmowała wielkie wyzwania energetyczne, przed którymi obecnie stoimy. Unia wdraża ambitną politykę energetyczną, która swym zasięgiem obejmuje pełny zakres źródeł energii, od paliw kopalnych po energię atomową i odnawialną, w celu wywołania nowej rewolucji przemysłowej, która przeksztalci gospodarkę w niskoenergetyczną, zapewniając jednocześnie większe bezpieczeństwo, konkurencyjność i zrównoważenie zużywanej energii. Zatem niezwykle istotne staje się ustalenie równowagi pomiędzy rywalizującymi ze sobą wyzwaniami w dziedzinie energetyki, np. konflikt między tworzeniem konkurencyjnego rynku energii a kosztownymi wymogami w dziedzinie zmniejszania emisji gazów cieplarnianych. Będzie to możliwe tylko przez wypracowanie spójnej strategicznej polityki państw UE. Celem artykułu jest przedstawienie współczesnej polityki klimatyczno-energetycznej Unii i inicjatyw w tej dziedzinie jako analiza realizacji wyzwań dla wdrażania trwałego i zrównoważonego rozwoju w ramach sektora będącego siłą napędową gospodarek świata.

1. Stan sektora energetycznego w UE

Punktem wyjścia analizy jest ocena stanu sektora energetycznego w Unii, bowiem cele polityki energetycznej w perspektywie 2030 wynikają z aktualnych uwarunkowań zaopatrzenia w energię i do najważniejszych należą:

1. Uzależnienie od zewnętrznych dostaw energii, czyli niemożliwość osiągnięcia samowystarczalności energetycznej UE. Wynika to z nadmiernej energochłonności gospodarek, ograniczoności zasobów własnych oraz niekorzyst-

---

² D. Horodziejczyk, *Nowa polityka energetyczna UE*, Studia BAS Kancelarii Sejmu nr 12: *Wybrane zagadnienia społeczne i gospodarcze*, Warszawa 2008, s. 8.

³ Europejska Polityka Energetyczna, COM(2007) 1, 10 stycznia 2007 r., s. 3.

nych warunków dostępu do zasobów zewnętrznych. Z aktualnych szacunków wynika, że w 2030 r. stopień uzależnienia Unii od zewnętrznych dostaw energii osiągnie 70%⁴.

2. Ograniczona swoboda wyboru struktury zużycia nośników energii, bowiem energetyka w UE oparta jest na węglu, a to napotyka na silny sprzeciw ze strony państw członkowskich Europy Zachodniej. Wybór ropy naftowej i gazu ziemnego stwarza z kolei uzależnienie od zewnętrznego rynku, w tym z państw niestabilnych politycznie. Natomiast priorytet zasobów odnawialnych ma charakter wyboru politycznego, bowiem w obecnych uwarunkowaniach pozyskiwanie energii z OZE nie jest uzasadnione finansowo.
3. Sytuacja geopolityczna, która ukazuje, że aktualne konflikty zbrojne i polityczne toczą się w rejonach bogatych w surowce energetyczne⁵.
4. Ograniczony wpływ państw UE na rynek surowców energetycznych. Dostępne instrumentarium to polityka zagraniczna w stosunku do państw dostarczających surowce energetyczne, w tym strategiczne inwestycje w infrastrukturę oraz zmniejszanie zapotrzebowania na energię, głównie w wyniku poprawy efektywności energetycznej poprzez promocję oszczędzania energii w budynkach i sektorze transportowym, jak i mniejsze straty przy produkcji i przesyłaniu energii.
5. Propagowany plan ograniczenia negatywnego oddziaływania sektora energetycznego na środowisko i wejście na ścieżkę zrównoważonego rozwoju państw członkowskich UE oraz państw reszty świata. Stanowi to wyzwanie ze strony zmian klimatycznych pod wpływem emisji gazów cieplarnianych, których istotną przyczyną są emisje z przedsiębiorstw sektora energetycznego.
6. Plan wzrostu bezpieczeństwa energetycznego państw członkowskich UE przez rozwój konkurencyjnych rynków paliw i energii, w tym rozwój wykorzystania OZE oraz biopaliw w transporcie w zgodzie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Polityka energetyczna krajów Unii wytyczająca narodowe strategie w tym obszarze skupiała się na realizacji trzech celów⁶:

- a) minimalizacji cen energii przy zapewnieniu warunków samofinansowania sektora;

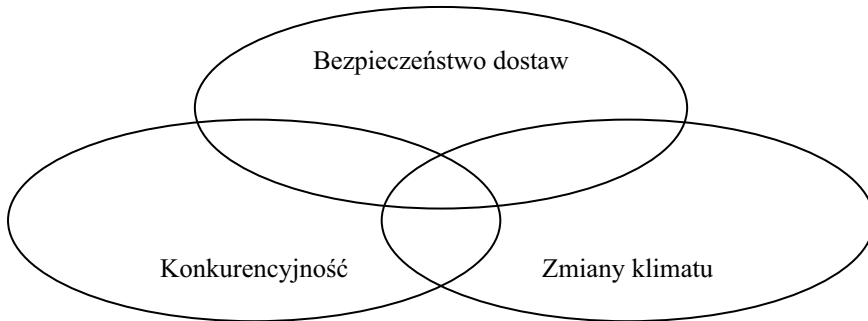
⁴ F. Morata, S.I. Sandoval, *European Energy Policy*, Edward Elgar, Northampton 2012.

⁵ <http://www.geopolityka.org/> (10.04.2015).

⁶ European Commission, *European Energy and Transport Trends to 2030*, Brussels 2010.

- b) zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa energetycznego w wymiarach krótko- i długookresowym;
- c) minimalizacji szkodliwych dla środowiska konsekwencji funkcjonowania technologii energetycznych.

Rysunek. 1. Triada celów polityki klimatyczno-energetycznej UE w perspektywie 2030

Źródło: opracowanie własne.

Na wielu polach cele te wykluczają się jednak i są wzajemnie antagonistyczne, bowiem kosztowne są zarówno wprowadzane technologie redukcji emisji gazów cieplarnianych, jak i zwiększanie bezpieczeństwa poprzez dywersyfikację dostaw paliw i energii. Przy obecnym stanie rozwoju technologie nieemisyjne są szczególnie kosztowne, co nie współgra ze strategią konkurencyjności. Ponadto, należy uwzględnić podatki, które w UE często przekraczają cenę dostarczanego surowca energetycznego. Dodatkowym problemem jest niespójność narzędzi optymalizacji źródeł energetycznych w krótkim i długim okresie, bo choć nie jest kwestionowana korzyść wprowadzania do sektora energii mechanizmów rynkowych, to są one nastawione na generowanie zysku i optymalizację alokacji zasobów w krótkich horyzontach czasowych. Dlatego rynek nie jest źródłem rozwiązań strategicznych i rolę kreatora polityki energetycznej musi zachować państwo lub struktury ponadnarodowe⁷. Ta granica rynku i państwa zmienia się wraz z ewolucją poglądów

⁷ J. Malko, *Energetyczna strategia Unii Europejskiej. Czyżby nowe podejście do starych problemów?*, Instytut Energoelektryki, Politechnika Wroclawska, Wrocław 2006, s. 6; B. Kryk, *Competitiveness of Economy vs. Energy Efficiency*, w: *Trend in the World Economy. Countries and Region in the Global Economic Flows*, red. J. Dudziński, H. Nakonieczna-Kisiel, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2011, s. 123–144.

na rolę sektorów strategicznych, wśród których energetyka odgrywa szczególną rolę jako sektor fundamentalny, mający wpływ na ceny w gospodarce, a przez to bezpośrednio na rozwój ekonomiczny państw członkowskich. W wyniku podwójnego kryzysu (finansowego i polityczno-energetycznego) oraz ze względu na kontrowersje i brak kompromisu wśród państw członkowskich Unii co do skuteczności i znaczenia kosztownych efektów ochrony klimatu zaczęto uznawać priorytety gospodarcze za najważniejsze. Dlatego aktualnie Komisja Europejska wyraziła przekonanie, że w procesie integracji rynku energetycznego największą rolę powinna odgrywać konkurencja ekonomiczna. Jednak w ramach integracji rynku energetycznego UE występuje wiele problemów do rozwiązania, m.in. zróżnicowanie fiskalne, brak harmonizacji technicznych infrastruktury oraz odmienne podejście państw członkowskich Unii do ochrony środowiska. UE w coraz większym stopniu uzależniona jest od importu ropy i gazu przy jednoczesnym stale rosnącym zapotrzebowaniu na te surowce. Dlatego do największych wyzwań dla państw członkowskich Unii należy uznać brak zróżnicowania źródeł energii, a także kwestię bezpieczeństwa dostaw, która jest bezpośrednio związana z zewnętrznymi działaniami podejmowanymi przez UE w stosunku do najważniejszych dostawców surowców energetycznych⁸. Jednocześnie przed państwami członkowskimi stoi konieczność budowy konkurencyjnych wewnętrznych rynków energetycznych i zwiększenia racjonalizacji zużycia energii⁹. Dodatkowo Unia reaguje na problemy globalne, jakie wynikają z zachodzących zmian klimatycznych. Przewyciężenie tych problemów stało się priorytetem w jej polityce energetyczno-klimatycznej.

2. Cele UE w polityce energetycznej do zrealizowania w perspektywie 2030 w kontekście zrównoważonego rozwoju państw członkowskich

Najważniejsze cele do realizacji w perspektywie 2030 to:

1. Bezpieczeństwo dostaw energii – UE jest coraz bardziej narażona na wpływ wahań i wzrost cen na międzynarodowych rynkach energii oraz na konsekwencje coraz większej koncentracji zasobów energetycznych wśród nielicznych państw

---

⁸ F. Leveque, J.M. Glachant, J. Barquin, F. Holz, W. Nuttall, *Security of Energy Supply in Europe Natural Gas, Nuclear and Hydrogen*, Loyola de Palacio series on European Energy Policy 2014.

⁹ M. Tatarzyński, *Polityka energetyczna Unii Europejskiej*, Bezpieczeństwo Narodowe, Warszawa 2007, s. 2.

świata. W ramach wzrostu bezpieczeństwa dostaw energii Unia podejmuje działania w celu ograniczenia podatności na wpływ czynników zewnętrznych wynikającej z zależności od importu. Dlatego promuje wykorzystywanie własnych, dostępnych surowców energetycznych oraz inwestycje w OZE, zaś na rynku międzynarodowym podejmuje działania w celu dywersyfikacji kierunków dostaw źródeł energii. Z przyczyn politycznych i ekonomicznych niedopuszczalne jest bowiem, aby część państw członkowskich UE było całkowicie uzależnione od dostaw tylko i wyłącznie z jednego kierunku (np. z Rosji).

2. Konkurencyjność i wewnętrzny rynek energii UE – celem jest stworzenie wewnętrznego rynku energii przez wdrażanie dyrektyw dotyczących liberalizacji sektora energetycznego. Dzięki temu zwiększy się konkurencja, co będzie skutkowało obniżkami cen i pobudzi inwestycje. Jednolity rynek energii oraz konkurencyjność wytwórców i dystrybutorów jest niezbędna dla wspierania wspólnej europejskiej strategii energetycznej¹⁰. Dlatego podstawowym zadaniem jest eliminacja barier administracyjnych, technicznych i innych w handlu usługami energetycznymi w celu umożliwienia rozwoju wewnętrznego rynku energii Unii. Dużym wyzwaniem w tej kwestii są odpowiednie ramy legislacyjne, które będą stwarzać sprawiedliwe warunki funkcjonowania dla wszystkich państw UE.
3. Zróżnicowanie źródeł energii – związane jest z pojęciem miksu energetycznego, który stanowi mieszankę różnych rodzajów energii. Ich różnorodność zwiększa bezpieczeństwo kraju w razie awarii czy wyczerpania jednego ze źródeł energii. Dodatkowym aspektem stworzenia możliwości wyboru źródła energii jest funkcjonowanie zintegrowanego rynku unijnego opartego na konkurencji ekonomicznej. Przez promocję własnych zasobów energetycznych pozytywnym aspektem jest uniezależnianie się od energii importowanej, co ma szerokie zalety ekonomiczne i społeczne. W perspektywie 2030 UE wspiera zróżnicowanie źródeł energii, ale w pierwszej kolejności stawia na zasoby przyjazne dla klimatu. Spowodowało to zwiększenie znaczenia OZE, których udział w zużyciu energii ogółem w 2010 r. osiągnął 12,7%. Komisja Europejska podtrzymała wiążący cel, aby do 2030 r. poziom OZE w ogólnym bilansie zużycia nośników energii w Unii wynosił 27%¹¹. UE w przypadku części określonych celów jest świadoma, że wartości te nie zo-

¹⁰ J.M. Glachant, F. Leveque, *Electricity Reform in Europe Towards a Single Energy Market*, Loyola de Palacio series on European Energy Policy 2014, s. 47.

¹¹ Rada Europejska, Konkluzje w sprawie ram polityki klimatyczno-energetyczne do roku 2030, SN 79/14, 24 październik 2014 r., s. 12.

staną osiągnięte, szczególnie w momencie aktualnego poluzowania polityki klimatycznej na rzecz wsparcia konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw energii. Natomiast odnośnie do węgla i energii jądrowej nie podjęła konkretnych decyzji co do celu liczbowego, a dodatkowo instrumenty polityki klimatycznej (podatki, handel emisjami CO₂) negatywnie wpływają na konkurencyjność pozyskiwania energii z węgla na rynku Unii. Natomiast kwestię decyzji o rozwoju energii nuklearnej UE pozostawiła do wyboru państwom członkowskim¹².

4. Wzrost efektywności energetycznej – oznacza mniejsze zużycie energii przy utrzymaniu niezmiennego poziomu działalności gospodarczej. Oszczędność energii jest pojęciem szerszym niż efektywność, ponieważ obejmuje również zmniejszenie zużycia przez zmianę zachowań lub ograniczenie działalności gospodarczej¹³. Główny cel poprawy efektywności energetycznej to dążenie do osiągnięcia zeroenergetycznego wzrostu gospodarczego, tj. rozwoju gospodarki następującego bez wzrostu zapotrzebowania na energię pierwotną. *Zwiększenie efektywności wykorzystania energii* ma duży potencjał wykorzystania już przy samej produkcji, jak i dystrybucji energii. Komisja Europejska podkreśla silny związek efektywności energetycznej i ochrony środowiska. Pomimo że osiągnięcie celu obniżenia energochłonności gospodarki o 20% do roku 2020 zostało przesunięte na rok 2030, to jest to jedno z nielicznych zadań, które chętnie realizują wszystkie państwa UE. Osiągnięcie tego celu będzie oznaczać oszczędności rządu 100 mld euro rocznie oraz zmniejszenie emisji CO₂ do atmosfery o 800 mln t rocznie¹⁴.
5. Zrównoważony rozwój – cel ten można określić jako chęć szukania instrumentów, które zapewnią równowagę między celami ochrony środowiska naturalnego, konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw. Przejawia się to przez zapewnienie

¹² I. Perez-Arriaga, *Regulation of the Power Sector*, Loyola de Palacio series on European Energy Policy 2014.

¹³ B. Kryk, *Efektywność energetyczna w kontekście wyzwania zasobooszczędnego gospodarowania na przykładzie modernizacji budynków w Polsce*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego 2013, nr 756, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 57, s. 318; *eadem*, *Kontrowersje polskiej polityki energetycznej w kontekście realizacji wymogów unijnych*, „Ekonomia i Prawo” 2012, t. XI: *Integracja i dezintegracja w sektorze realnym*, nr 4, s. 151–166; *eadem*, *Wzrost efektywności energetycznej – wyzwania inwestycyjne dla polskiego sektora energetycznego*, w: *Kapitał ludzki i społeczny w rozwoju regionalnym*, t. I, red. Ł. Dymek, K. Bedrunka, Wydawnictwo Politechniki Opolskiej, Opole 2012, s. 151–170.

¹⁴ B. Chateau, D. Rossetti di Valdalbero, *World and European Energy and Environment Transition Outlook*, European Commission 2011.

ciągłego zrównoważonego rozwoju sektora energii dzięki podnoszeniu norm efektywności i bezpieczeństwa, rozszerzaniu dostępności różnych źródeł energii, podnoszeniu konkurencyjności oraz ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych.

6. Badania i rozwój innowacyjnych technologii wytwarzania i przesyłania energii – należy inwestować w innowacje technologiczne w energetyce, które obniżą koszty oraz zwiększą wydajność produkcji energii. OZE są przyszłością przy dalszych badaniach nad technologią, która spowoduje obniżenie kosztów jej wprowadzania i wzrost wydajności przy wytwarzaniu energii. Przykład pionowych farm wiatrowych pokazuje, że jest to słuszna droga rozwoju dla pozyskiwania energii. W zasadzie rozwój innowacji dotyczy wszystkich źródeł energii, gdzie wymienić można także niskoemisyjne technologie węglowe i gazowe oraz reaktory jądrowe IV generacji. Inwestycje te są również istotne dla zapewnienia tego, aby Europa pozostała światowym liderem w dziedzinie technologii energetycznych. W ramach instrumentów realizacji tego celu przez UE należy wymienić projekty B + R, dotacje oraz konkursy na innowacje energetyczne.
7. Solidarność w polityce zewnętrznej – celem jest ustanowienie mechanizmów wspierających solidarność wśród państw Unii. Jednak ustanowienie konkretnych instrumentów znajduje się wciąż na etapie konsultacji między państwami członkowskimi. Dodatkowo nie ma zgody między państwami członkowskimi UE odnośnie do tego, jak silna i głęboka powinna być wspólna zewnętrzna polityka energetyczna. Natomiast solidarność w polityce zewnętrznej jest fundamentem realizacji pozostałych celów Unii.
8. Infrastruktura energetyczna – stanowi swoisty „krwiobieg”, bez którego osiągnięcie innych celów nie jest możliwe. Zintegrowane i niezawodne sieci energetyczne to podstawowy warunek osiągnięcia celów polityki energetycznej i gospodarczej UE. Rozwój infrastruktury energetycznej pozwoli zapewnić prawidłowo funkcjonujący wewnętrzny rynek energii, zagwarantuje bezpieczeństwo dostaw, umożliwi integrację OZE oraz zwiększy efektywność energetyczną. Wśród priorytetów do zrealizowania w perspektywie 15-letniej (do 2030) Komisja Europejska wymienia¹⁵:
  - korytarze energetyczne ważne dla Europy Środkowo-Wschodniej,
  - wzmocnienie połączeń między systemami krajowymi,

¹⁵ European Commission, *European Energy...*

- połączenie z elektrowniami wiatrowymi na morzach Północnym i Bałtyckim,
- strategiczne projekty infrastrukturalne dla węzłów gazowych z krajów Bliskiego Wschodu (projekt Nabucco i White Stream).

Podsumowanie

Realizacja celów polityki energetycznej wymaga od państw członkowskich UE, w tym Polski, podjęcia działań inwestycyjnych oraz modernizacyjnych zwłaszcza w zakresie infrastruktury energetycznej. Infrastruktura stanowi bowiem krytyczny element prawidłowego funkcjonowania całego rynku energii, a także wpływa w największym stopniu na wydajność i skuteczność tego rynku. Potrzeba inwestycji w infrastrukturę energetyczną wynika zarówno z niewystarczającego stopnia jej rozbudowy, stanu technicznego czy wieku poszczególnych obiektów, jak i prognozowanego wzrostu zapotrzebowania odbiorców na energię i konieczności zapewnienia bezpieczeństwa jej dostaw. Realizacja opisanych w artykule celów europejskiej polityki energetycznej ma prowadzić Unię do osiągnięcia gospodarki o niższym zużyciu bezpieczniejszej, bardziej konkurencyjnej i zrównoważonej energii. Natomiast w wyniku chęci realizacji tak wielu często sprzecznych celów przez UE należy zauważyć proces wypychania przedsiębiorstw przemysłowych z państw członkowskich. Proces ten wynika z wysokich cen energii, czyli również wysokich kosztów produkcji w wielu sektorach przemysłu w państwach Unii. W konsekwencji przemysł państw UE traci pozycję konkurencyjną w skali globalnej, co wpływa na zmniejszenie zatrudnienia w przemyśle i otoczeniu biznesowym. Cele energetyczne, które należy osiągnąć w pierwszej kolejności, polegają na zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw strategicznych, należytego funkcjonowania wewnętrznego rynku energetycznego, ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, a także, a może przede wszystkim, na potwierdzeniu jednego wspólnego głosu UE na arenie międzynarodowej. Realizacja tych celów ma się przyczynić do przekształcenia Europy w gospodarkę o wysokiej efektywności energetycznej i niskich emisjach CO₂. Zapoczątkuje to nową rewolucję przemysłową, przyspieszając przejście do etapu wzrostu gospodarczego przy niskim poziomie emisji CO₂, a w dłuższym okresie do znaczącego wzrostu produkcji i zużycia energii wytwarzanej lokalnie przy niskich emisjach. Kwestie energetyczne muszą stać się główną częścią unijnych stosunków z państwami zewnętrznymi w stosunku do państw członkowskich Unii, bowiem są konieczne dla

zapewnienia bezpieczeństwa geopolitycznego, stabilności ekonomicznej, rozwoju społecznego oraz walki ze zmianami klimatycznymi.

Literatura

- Chateau B., Rossetti di Valdalbero D., *World and European Energy and Environment Transition Outlook*, European Commission 2011.
- European Commission, *European Energy and Transport Trends to 2030*, Brussels 2010.
- Europejska Polityka Energetyczna, COM(2007) 1, 10 stycznia 2007 r.
- Glachant J.M., Leveque F., *Electricity Reform in Europe Towards a Single Energy Market*, Loyola de Palacio series on European Energy Policy 2014.
- Horodziejczyk D., *Nowa polityka energetyczna UE*, Studia BAS Kancelarii Sejmu nr 12: *Wybrane zagadnienia społeczne i gospodarcze*, Warszawa 2008.
- http://europa.eu/legislation_summaries/energy/index_pl.htm.
- <http://www.geopolityka.org/>.
- Kryk B., *Efektywność energetyczna w kontekście wyzwania zasobooszczędnego gospodarowania na przykładzie modernizacji budynków w Polsce*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego 2013, nr 756, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 57.
- Kryk B., *Wzrost efektywności energetycznej – istotne wyzwanie polskiej polityki energetycznej*, w: *Polityka Ekonomiczna*, red. J. Sokołowski, M. Sosnowski, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Wrocław 2011.
- Kryk B., *Competitiveness of Economy vs. Energy Efficiency*, w: *Trend in the World Economy. Countries and Region in the Global Economic Flows*, red. J. Dudziński, H. Nakoneczna-Kisiel, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2011.
- Kryk B., *Kontrowersje polskiej polityki energetycznej w kontekście realizacji wymogów unijnych*, „Ekonomia i Prawo” 2012, t. XI: *Integracja i dezintegracja w sektorze realnym*, nr 4.
- Kryk B., *Wzrost efektywności energetycznej – wyzwanie inwestycyjne dla polskiego sektora energetycznego*, w: *Kapitał ludzki i społeczny w rozwoju regionalnym*, t. I, red. Ł. Dymek, K. Bedrunka, Wydawnictwo Politechniki Opolskiej, Opole 2012.
- Leveque F., Glachant J.M., Barquin J., Holz F., Nuttall W., *Security of Energy Supply in Europe Natural Gas, Nuclear and Hydrogen*, Loyola de Palacio series on European Energy Policy 2014.
- Malko J., *Energetyczna strategia Unii Europejskiej. Czyżby nowe podejście do starych problemów?*, Instytut Energoelektryki, Politechnika Wrocławska, Wrocław 2006.
- Morata F., Sandoval S.I., *European Energy Policy*, Edward Elgar, Northampton 2012.

- Perez-Arriaga I., *Regulation of the Power Sector*, Loyola de Palacio series on European Energy Policy 2014.
- Rada Europejska, Konkluzje w sprawie ram polityki klimatyczno-energetyczne do roku 2030, SN 79/14, 24 październik 2014 r.
- Tatarzyński M., *Polityka energetyczna Unii Europejskiej*, Bezpieczeństwo Narodowe, Warszawa 2007.

OBJECTIVES AND TASKS OF EU ENERGY POLICY IMPLEMENTATION IN PERSPECTIVE 2030 WITHIN SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Abstract

The aim of the article is to present the most important objectives of the EU energy policy to be implemented in 2030 in the context of sustainable development of Member States. The starting point of the analysis is to assess the state of the energy sector in the European Union, because the objectives and tasks in 2030 due to a number of circumstances and conditions in the energy supply sector. Presented in the work of strategic goals climate – energy EU policy challenges appear necessary for the implementation of sustainable development in the context of the sector as a driver of world economies.

Keywords: sustainable development, energy sector, climate-energy EU policy

JEL Codes: A1, F4, L5

Translated by Ireneusz Miciuła